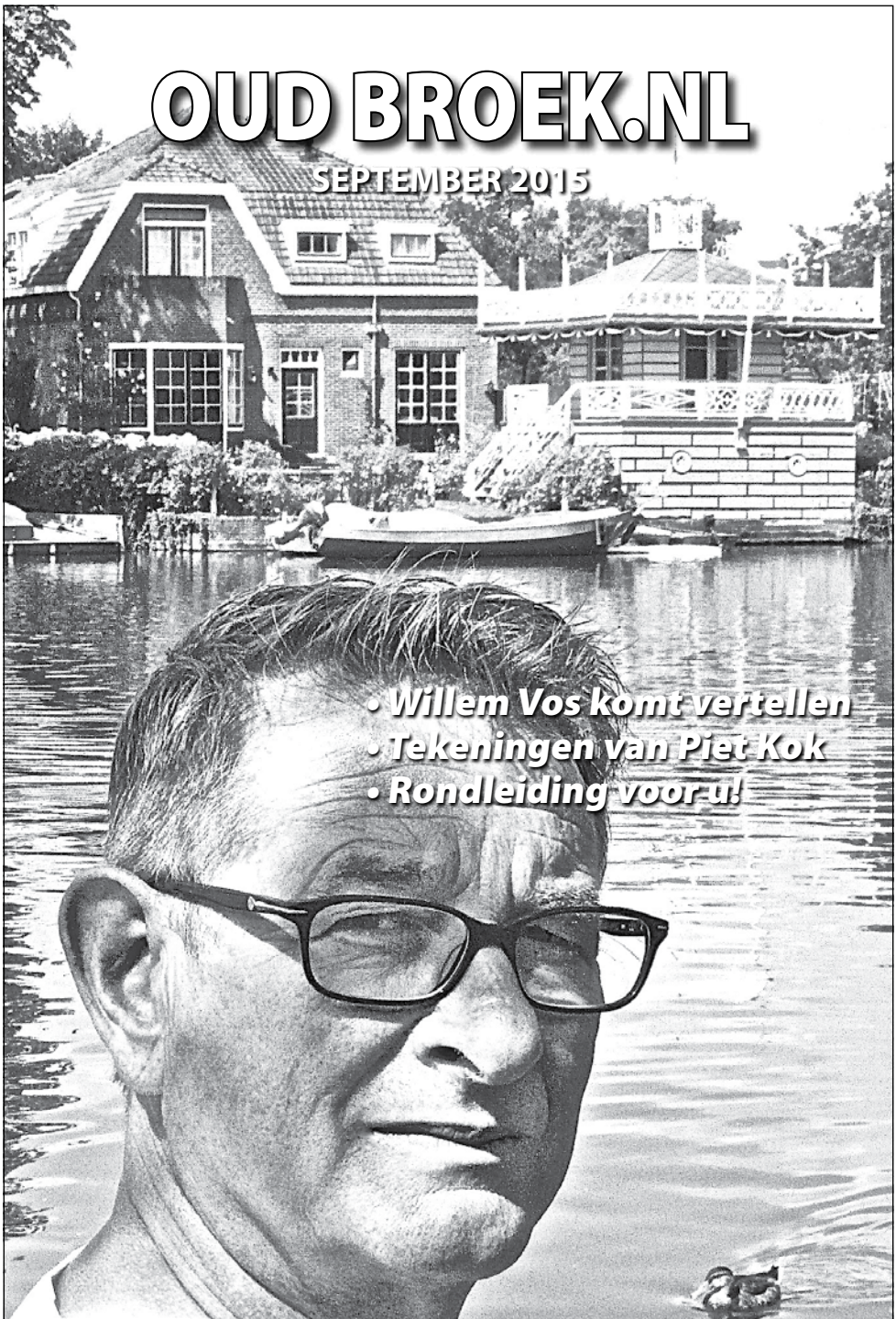

oud broek.nl

SEPTEMBER 2015

- *Willem Vos komt vertellen*
- *Tekeningen van Piet Kok*
- *Rondleiding voor u!*

Op de voorpagina:

Piet van der Snoek. (foto: Nico Merkelijn)

COLOFON

Het bestuur van Vereniging Oud Broek in Waterland:

Naam	Positie	E-mail	Telefoon
Jaap Wortel	Voorzitter	j.j.wortel@hetnet.nl	020- 4031216
Atsie Drijver	Secretaris, Collectie	atsiedrijver@zonnet.nl	020-4031201
Jan Maars	Projecten, Rondleidingen	j.maars@planet.nl	020-4031118 06-53923773
Hillie Honingh	Penningmeester	hilliehoningh12@gmail.com	020-4031567
Jan Hoetmer	Bestuurslid Beschermd Dorpsgezicht	sanjan65@hetnet.nl	020-4031614

Medewerkers: Studio Hans Mulder, Hanneke de Wit, Nico Merkelijn (fotograaf)
Speed-O-Print (drukkerij).

Correspondentieadres: Vereniging Oud Broek in Waterland, Buitenweeren 17,
1151 BE Broek in Waterland

E-mail: info@oudbroek.nl • <http://www.oudbroek.nl> • Rabobank: NL44RABO 0310 7021 94

Lidmaatschap: Binnen postcode 1151 € 12,50, buiten € 15,00. Aanmelden via de website.

ISSN: 2211-8675

Rijschoolhouder Piet Boogaard had eigenlijk een dagboek moeten bijhouden:

'Mijn klant nam niet alleen de benzineslang, maar de hele pomp mee achter zich aan'

Hoe Piet Boogaard aan zijn rijtschool kwam - het is best een beetje bijzonder. Piet, zoon van een vrachtwagenchauffeur, was al aan het rijlesgeven, 's avonds, toen hij hoorde dat rijtschoolhouder Frits Soetekouw een instructeur zocht. Soetekouw, prof bij Ajax, zou naar PSV, dus naar Eindhoven, verhuizen. Dat was in 1967.

Boogaard zegde zijn baan als elektromonteur op en werd instructeur bij Soetekouw. "Iedere twee weken reed ik naar Eindhoven om af te rekenen en mijn salaris te innen," zegt Piet. Hij vertelt dat Soetekouw ook nog een café had in het voormalige tramhuis aan de Eilandweg, The Wooden Inn, en trainer was bij 'ons' SDOB.

Jaartje later, op 1 juni 1968, nam Boogaard de rijtschool van Soetekouw over. We spreken Piet samen met zijn vrouw Iet en dochter Caroline, beiden ook instructeur. Iet: "Ik doe eigenlijk niet meer mee; mijn plaats heb ik vijf jaar geleden afgestaan aan Caroline." Caroline, die sinds ze trouwde Kreelekamp heet en in Purmerend woont: "Eerst miste ik de passie, maar nu vind ik lesgeven leuk."

Lesauto in vroeger jaren

Lesmotor

Reclame hoefde Boogaard niet te maken; die ging van mond tot mond. Alleen in Prettig Weekend prijkt, zolang al als dat blad bestaat, zijn advertentie. De zaken gingen goed totdat in 1973 de oliecrisis toesloeg. Arabische landen boycotten Nederland vanwege zijn steun aan Israël tijdens de Jom Kippoeroorlog.

We herinneren ons de autoloze zondagen, waarop de jeugd rolschaatsend over de wegen toerde. Rijschoolhouders hadden veel last van de crisis. Benzine was duur, maar bovendien verdween het nemen van autorijlessen van de wenslijsten. Piet Boogaard: "De mensen zeiden: als er geen benzine is, hoef ik niet te leren autorijden."

Boogaard heeft toen 'een hele periode' als invaller op een betonmortelwagen gezeten. Intussen haalde let haar instructeursbewijs. Piet: "Je kon je als zelfstandige verzekeren, maar dat was heel duur. Het was interessanter twee auto's te laten rijden."

Zijn let en Piet, en ook Caroline, heel verschillend wat betreft hun stijl van lesgeven?

Ze lachen alledrie: "Ja, absoluut." Piet is de rust zelve. Hij heeft een houding van: het komt allemaal goed. Ingrijpen zal hij zelden. let noemt zichzelf 'perfectionistisch'. "Ik heb meer kritiek, zet de puntjes op de i." Caroline: "Mijn stijl lijkt op die van mijn moeder; ik heb het rijden van haar geleerd."

Piet vindt, na bijna vijftig jaar auto-, motor- en vrachtwagenrijles geven, dat hij eigenlijk een dagboek had moeten bijhouden. "We hebben zo veel meegemaakt. Ik was eens met een leerling achter het stuur benzine aan het tanken. Ik liep even weg, naar de wc, denkt die leerling: ik zal de auto maar vooruit rijden. Neemt hij niet alleen de benzineslang, maar ook de hele pomp mee achter zich aan."

let: "Ik had vrouwen van het woonwagenkamp als leerling, die niet konden lezen en schrijven. Ze mochten hun theorie mondeling doen. Kregen ze dat bord met opspattende stenen voor zich, dan zeiden ze: daar moet je uitkijken, anders krijg je stenen tegen je ramen. Tegenwoordig kun je theorie ook in het Arabisch, Turks en Engels doen."

"Een keer is de lesauto die voor de deur stond, gestolen. Nooit meer iets van gehoord of gezien," vertelt Caroline. "Iedere dinsdagavond gaf mijn vader hier thuis theorielessen, van acht tot tien uur. Dan deelde ik koffie rond en de blaadjes met de vragen. Het zag er blauw van de rook totdat mijn broer Dennis een bordje maakte met: binnen niet roken."

Dennis is van jongsaf al gek met auto's en motoren, maar lesgeven is niets voor hem. Piet: "Bij hem zou een leerling alles meteen goed moeten doen." Dennis is vrachtwagenchauffeur. Caroline: "Mede daarom ben ik instructeur geworden. Het zou jammer zijn als de rijschool van mijn ouders geen opvolger heeft."

Dertien keer 'op'

Het record 'aantal lessen aan één persoon' staat binnen de familie Boogaard op naam van Piet. "Een dame, 55-plus, heeft dertien keer rij-examen gedaan. Ze zei: Och de één rookt en drinkt en ik vind het prettig iedere week twee uur bij jou in de auto te zitten. De dertiende keer slaagde ze en ze heeft daarna nog heel wat jaartjes rondgetoerd."

Ook let herinnert zich een bijzondere leerling. "Ik heb eens les gegeven aan een dove jongen, voor wie ik allerlei situaties uittekende. Zijn zusje reed mee achterin de auto. Legde ik iets uit, dan vertaalde zij dat in gebarentaal."

De auto van Piet is, met een leerling achter het stuur, tweemaal aangereden, eerst door de ene, daarna nog door een andere auto. De lesauto draaide om zijn as. Piet: "Toen we stilstonden, vroeg ik mijn leerling of alles in orde was. Ja, antwoordde ze: ik heb mijn ogen dicht gedaan."

Zijn er jongeren met talent, die bijna als vanzelf alles goed doen?

"Nee," antwoordt Caroline, "het verkeer is te ingewikkeld geworden. Er zijn nog wel ouders die zeggen: ik heb mijn rijbewijs na tien lessen gehaald, dat moet toch ook nu nog kunnen? Maar nee, dat is echt verleden tijd."

Je mag met lesnemen beginnen als je zestien en een half bent. Op je zeventiende mag je afrijden waarna je, als je slaagt, een jaar lang onder begeleiding rijdt. Je kiest daartoe vijf begeleiders, die tenminste vijf jaar een rijbewijs hebben en van onbesproken gedrag zijn. Vanaf je zestiende mag je op een scooter rijden, maar daar heb je ook een rijbewijs voor nodig. Caroline: "Dan denken ouders: laat mijn zoon of dochter maar een jaartje wachten en gaan lessen voor het autorijbewijs. Dat is meteen ook scooterrijbewijs, maar wie weet, kiest hij of zij dan niet voor een gevaarlijke scooter, maar meteen voor een auto."

Caroline heeft vooral jonge klanten. "Ze leren snel," zegt ze. "Als ze examen moeten doen, probeer ik altijd mee te gaan, achterin de auto. Zakken ze, dan analyseren we samen wat er mis ging. Soms krijgt de examiner de schuld, zo van: Wat een rotroute, allemaal rotstraatjes. Maar dan zeg ik: je moet overal kunnen rijden."

Twee dagen per week werkt Caroline in een herenmodezaak. Ze kan nog wel wat leerlingen gebruiken, maar de concurrentie is groot. Toch valt het helemaal niet mee om rij-instructeur te zijn. Om de vijf jaar moet je, voor vele honderden euro's, opnieuw examen doen. Drie dagen theorie, bijvoorbeeld over het omgaan met faalangst, en daarna lesgeven in gezelschap van een examiner.

let Boogaard denkt dat ze haar instructeursbewijs nog één keer laat verlengen. Ze wil haar jongste kleinkind van elf over een paar jaar dolgraag rijles geven. "Mijn oudste twee kleindochters, de kinderen van Dennis, heb ik les gegeven. Dat was heerlijk. Waar wil je heen? Zaandam? Alkmaar? En dan maar rijden." Over anderhalf jaar krijgt de oudste van Caroline, die nu vijftien is, les van let. En ja, dan moet de jongste toch ook les krijgen van oma?

S.D.O.B. STERK DOOR ONDERLING

Niet altijd hebben de letters SDOB betekend: 'Sterk Door Onderling Begrip'. Toen bijna vijftig jaar geleden Chris Tinkelenberg- en-zijn-kornuiten in Broek in Waterland een echte voetbalvereniging oprichtten, werd de naam SDO gekozen, hetgeen wel wat voor de hand liggend 'Samenspel Doet Overwinnen' betekent. Maar dat naamfeest ging mooi niet door, omdat er al een SDO was, en daarom werd het advies gegeven er een jaartal achter te plaatsen, en wel '28, het jaar van de start. "Daar beginnen we niet aan," zei men in Broek! "Dan maar liever onze plaatsnaam tot uitdrukking gebracht, en er de letter B achter geplaatst." En zo werd het SDOB.

En SDOB is het gebleven, maar ook weer niet met de bovengenoemde betekenis, want bij het vaststellen van de Statuten voor de Koninklijke Goedkeuring op voorschrift van de KNVB liet de toenmalige voorzitter, nu ere-voorzitter Ewout Smit, er de vertaling aan geven: : **'Sterk Door Onderling Begrip'**. En zo is het.

Die Ewout Smit heeft grote verdiensten gehad voor de vereniging. Zo'n twintig jaar drukte hij zijn stempel op SDOB, en toen hij vertrok vreesde men zeer, dat de vereniging op zijn oor zou komen te liggen! Ewout weg.....SDOB weg. Dingen die men vreest, gebeuren gelukkig niet altijd en tegen de verwachting in groeide SDOB zelfs in ledental. Niet dat de gemeenschap Broek in Waterland zo in zielenaanal toenam, maar een wat nadrukkelijker aan de weg timmeren door de mensen, die de 'leegte' van Smits vertrek wisten op te vullen, bracht de vereniging onder de aandacht van de echte Broekers. Van buiten mocht geen versterking worden verwacht, en deze kwam ook niet. Dit alles werd ons door secretaris Leegwater verteld, een man met een groot begrip voor wat anderen ook voor SDOB doen, en die er een vreugde in had om de 'mensen-van-verdienste' naar voren te schuiven.

"We hebben nu meer medewerkers dan dat onze vereniging leden telde in het-verleden-van-achter- de-school", gniffelde de heer Leegwater, en hij haalde de periode uit het verleden met veel gevoel voor humor op.

"Het was me daar een toestand rond dat oude veld achter de gemeenteschool! Er was geen water als alleen op het soppige weiland, en er was geen licht. Via een weiland, waarop een plankier lag, een anti-sop-plank, bereikte men de 'accommodatie' van SDOB. De dames van de bezoekende vereniging moest men 'bewakings-escorte' meegeven, omdat ze voor koeien waren als voor de dood zo bang! Overigens bleven de koeien ten opzichte van het speelveld niet altijd 'buitengaats'. Het veld was eigendom van een agrariër, en als de man vond dat op het weiland te kort consumptief gras stond voor zijn koebeesten, dan opende hij het hek van het speelveld, en zo kregen 'levende grasmaaiers' toegang tot het veld, dat door de koeienpoten werd verwerkt tot een pokdalig terrein!

Chris Tinkelenberg

Een Manus-van-Alles is bestuurslid Chris Tinkelenberg, die in 1978 extra in het zonnetje zal worden gezet, omdat hij dan evenzovele jaren bestuurslid is, als de vereniging oud is, n.l. 50 jaren!

50 jaar doet van Tnkelenberg van alles, wat een mens maar voor SDOB kan doen. Hij doet het gewoon! Geen gepraat.....doen ! dat zijn de beste mensen voor een vereniging! Mensen, die best eens een keertje apart mogen worden gezien, opdat anderen zich aan hen optrekken om te trachten zich verdienstelijk te maken. Men moet evenwel van goede komaf zijn om Chris Tinkelenberg naar de kroon te steken! Vandaar, Chris, jouw gezicht met ere in het zicht van dit artikelte!

Uit een door Janny de Boer bewaard krantenknipsel.

Bedankt!

*Beste Jan,
We hebben een ontzettend leuke rondleiding gehad in Broek in Waterland door mw. Marion. Ze deed het erg leuk en vol enthousiasme. Leuke vrouw. En we mochten zelfs haar eigen huis van binnen zien. Ook het Beroemde Huis is wel zo bijzonder. Werkelijk prachtig en wat een werk en liefde hebben de eigenaars er in gestopt. Hun dochter heeft ons ook heel leuk rondgeleid en veel verteld.
Alles bij elkaar wil ik je, mede namens de andere commissieleden, heel erg bedanken voor jouw aandeel in deze succesvolle dag met het*

*mooiste weer van de wereld.
Ik hoop dat jullie een mooie vakantie hebben genoten.*

Tot ziens en groet, Marijke

RONDLEIDING: zaterdag 12 september

Oproep voor deelname aan rondleiding door de historische kern van ons dorp. Niet alleen voor de nieuwe bewoners, maar ook voor de reeds lang(er) in Broek wonenden, die het dorp natuurlijk wel kennen, maar misschien niet het verhaal van de uiterst boeiende en interessante historie erbij. Zoals die uit de puissant rijke periode uit de 17e, 18e en 19e eeuw en ook uit de arme periode uit het begin van de 20ste eeuw. Vorig jaar was hier veel belangstelling voor en hebben de deelnemers het buitengewoon leuk en interessant gevonden.

Ook nu kregen we weer regelmatig de vraag of we het dit jaar weer willen doen.

Daarom nodigen wij hierbij met het grootste plezier een ieder uit, die belangstelling heeft om op ZATERDAG 12 SEPTEMBER mee te lopen.

We vetrekken om 16.00 uur bij het terras van Andri en Elly Koot (de Zuiderbrug aan de Eilandweg) in Broek zuid. De rondleiding duurt ca. anderhalf uur. Deelname is (uiteraard) gratis.

Vereniging Oud Broek in Waterland viert vijftigjarig bestaan

Foto: Ria Houweling (Waterland in Beeld)

Foto: Ria Houweling (Waterland in Beeld)

Prachtfeest rond Het Broekerboek

Met een geweldig feest is zaterdag 13 juni in de Broeker kerk het vijftigjarig bestaan van Vereniging Oud Broek in Waterland gevierd. Stoelen en koorbanken waren tot de laatste plaats bezet. Het feest was de opmaat voor de presentatie van Het Broekerboek, waarin acht dorpsgenoten/auteurs het prille begin van Waterland, en de laatste halve eeuw geschiedenis van Broek, beschrijven.

Eén van de oprichters van de vereniging, Jan Mars, was aanwezig. Ook burgemeester Luzette Wagenaar van Waterland was er, maar Emil Stöve hield als 'locoburgemeester' de openings-toespraak. Pittig, geestig, onderhoudend, met tussendoor verwijzingen naar 'het boek' - de toespraak was het startschot van een fantastische cabaretvoorstelling. Jan Tromp liet slager Dirk Nooy in ons midden terugkeren (wie hem niet heeft gekend, kon zijn schade deze middag inhalen). Arie Kaars speelde gitaar en zijn broer Dick Kaars was de beschouwer van buitenaf. Jan Leegwater moest er als quizmaster achter zien te komen wie het meeste wist van Broek: Atsie Drijver, Dick Broeder of Cees Pels. (Laatstgenoemde, maar de andere twee wisten ook van wanten.)

Het drietal werd in liedjes aan ons voorgesteld. (U vindt de teksten elders in deze oudbroek.nl.) Wie had de bijnaam Piet Kwast, wie is Jan Blaas? Wie gaat schuil acht De Witte en wie werd Jaap Ketel genoemd? En welke moord heeft veldwachter Bolks nooit kunnen oplossen? Na het cabaret stelde Dick Broeder, initiatiefnemer van Het Broekerboek, de schrijvers voor aan de aanwezigen. Daarna was er voldoende drank, waren er ruimschoots hapjes, en viel er voldoende te praten om de middag net zo vrolijk te beëindigen als hij was begonnen.

's Anderendaags spreken we de gewezen locoburgemeester, Emil Stöve. We vragen hem of hier sprake was van een vaste cabaretgroep. "Nee," antwoordt Emil, "het was een gelegheids-

cabaret. We hebben twee keer eerder opgetreden, bij jubilea van voetbalvereniging SDOB." Gevat maar nooit kwetsend, grappig, vol vaart: het cabaret was van begin tot eind grandioos. Hoe lukte het de groep zo'n sprankelende voorstelling te maken? Emil: "Ons was gevraagd iets aardigs te doen rond de presentatie van Het Broekerboek. In oktober vorig jaar begonnen we. Arie Kaars schreef de liedjes en bedacht welke melodieën erbij pasten. Zijn broer Dick schreef de openingstekst voor de locoburgemeester; die werd zorgvuldig opgebouwd rond het boek." Ze kwamen eens in de maand bij elkaar, vertelt Emil, en beleefden veel plezier aan het maken van de quizvragen, de kwinkslagen en de grappen. "We waren het niet altijd eens, dan wogen we de voors en de tegens, sliepen er nog eens een nachtje over en namen een besluit: zo moest het worden."

"We zijn alle vijf echte Broekers, al woont Jan Leegwater niet meer hier," zegt Emil. "We hebben de Broeker geschiedenis meegekregen van onze ouders en zelf ons leven lang van alles ervaren en meegemaakt. Dorpsgenoten herkennen hilarische voorvallen, bijzondere eigenschappen van karakteristieke mensen."

Aan ideeën geen gebrek. "We hadden een schoenendoos vol, waarvan we maar een kwart hebben gebruikt. Aan alles probeerden we te denken, bijvoorbeeld ook aan de manier waarop wij ons opstelden op het podium. Bepaalde stemmen klinken beter naast elkaar dan andere."

Achteraf kreeg de groep veel complimenten. Is het spijtig dat het optreden eenmalig was? Emil vindt van niet. "We hebben geprobeerd Broek zo breed mogelijk in beeld te brengen aan de hand van personen en gebeurtenissen. Dat we daarin volgens de aanwezigen zijn geslaagd, geeft een goed gevoel."

HET BROEKERBOEK

Al vanaf de eerste dag na de officiële lancering, tijdens het feest rond het vijftigjarig bestaan van Vereniging Oud Broek in Waterland bleek Het Broekerboek een schot in de roos. Met meer dan grote regelmaat worden wij, van het bestuur en van de redactiecommissie, aangesproken en moet men even kwijt hoe mooi men het boek vindt. Het grootste compliment gaat uiteraard naar de acht auteurs, die ieder op hun eigen wijze inhoud hebben gegeven aan hun thema in het boek.

Er ligt er nu een boek over de gigantische veranderingen in het dorp gedurende de laatste vijftig jaar.

Dat er veel over werd en wordt gesproken, blijkt ook uit het feit dat er sinds de feestelijke receptie nog steeds veel boeken worden gekocht. Imke Pels: "Ik denk dat ik er zo'n zeventig heb verkocht. Van de week moest ik alweer naar Jan Maars om een stapel nieuwe boeken te halen."

Het Broekerboek hoort thuis in elk Broeker huis. Het is een mooi cadeau voor de kinderen, familieleden, voor verjaardagen of straks weer voor de feestdagen.

Het boek is voor € 27,50 te koop bij Cees en Imke Pels, Havenrak 31, 't Winkeltje van Wals & Schokker aan Zuideinde 15 en in de kerk, tijdens Kerk open, In Purmerend bij boekhandel 't Leesteken en in Monnickendam bij Nimo in de Kerkstraat.

Liedteksten van Het Broekerboek feest

Oud Broek lied - melodie: De zomer voorbij

Wij zijn op zoek naar die topper uit Broek
naar die vrouw of vent
die iedereen wel kent
als je een Broeker bent

Duidelijk zichtbaar voor iedereen, import of autochtoon
de ware dorpsicoon
bijzonder maar toch gewoon

vijftig jaren Oud Broek staan beschreven, het Broekerleven
't is straks tijd om het boek te presenteren
maar eerst willen wij nog op zoek
naar degenen die ook zonder dit prachtige boe-oek
het meest weet van Broek!

We gaan dus vanmiddag hier op zoek naar 'de meest echte
Broeker'.

Wie zouden daarvoor in aanmerking kunnen komen?

Dick Broeder - Melodie: Fields of gold

Van de Galgouwe naar het postkantoor verhuizing naar de Erven
na wat scharrelwerk belooft ie Letty trouw en gaat naar de Hage Weer

Het bedrijf van pa werd z'n levenswerk briljante innovatie
ellek jaar met Kerst schenkt hij aan de kerk een enorme grote boom

Bij SDOB heeft ie lang gespeeld en nu is hij supporter
met vriend Popi Posch op de tennisbaan altijd een heel vermakelijk stel

Brandweer en Oud Broek opening Volgermeer hij was erbij betrokken'
een vrijgevig mens heel begaan met Broek straatverlichting in het dorp

*en of hij nu bejaarden gaat rijden
of eens een jubileumboek maakt
het komt bij hem allemaal voort
uit liefde voor het dorp
uit liefde voor het dorp
ja uit liefde voor het dorp*

Atsie Drijver - melodie: calm after the storm

De tweede kandidate van huis uit heel sportief
Is geen geboren Broekse maar Wim die vond haar lief
Hij was een onderwijzer en zij een laborant
Zo'n 50 jaar geleden liepen zij hand in hand

Refrein:

*Ooooooh ze is de vrouw van Wim
Geboren als Friezin
maar nu een echte Broekse*

Ze gaat op fietsvakantie en leest heel graag een boek
maar vindt het ook weer heerlijk om terug te zijn in Broek
Ze is altijd wel bezig voor 't dorp maakt zij zich sterk
in dienst van de gemeenschap verzet ze bergen werk
Of het nu voor de bieë is of voor het ouderenwerk
de boel coördineren daarin is Atsie sterk

Refrein:

*Ooooooh ze is de vrouw van Wim
geboren als Friezin
maar nu een echte Broekse
oooooh onze tweede kandidaat
heeft veel kennis paraat
stil en zij is nu een echte Broekse!*

Cees Pels - melodie: nergens goed voor – de Dijk

Hij is al 67 maar gaat nog dagelijks aan de slag
al heeft ie rotte enkels hij's blij dat hij z'n kar in mag
de eerste mantelzorger hij was 't al voor het woord bestond
en alle dorpsverhalen gaan via hem van mond tot mond
je zou willen dat dat nooit verandert
maar dat kan natuurlijk niet
er ontbreekt iets aan het straatbeeld
als je de kar van Cees niet ziet
dus blijven wij genieten
zolang als dat nog kan
van het vertrouwde plaatje
de kar met die markante man

Zat jaren bij de brandweer en in z'n schaarse vrije tijd
markeert hij vogelnesten daar kan hij z'n ei in kwijt
op feestjes blijft ie plakken op tijd naar huis gaan kan hij niet
ook kijkt hij graag naar voetbal Cees is een echte Ajacied
vertrouwensman van veel bejaarden
uniek in dorp dat mag gezegd
verzamelt foto's van oude Broekers
markante koppen vastgelegd
zit altijd vol verhalen
vertelt er zo een hele rits
en als ie op zaterdag vroeg thuis is dan vindt hij dat echt helemaal niks
dus staat zijn kar stil in het donker dan drinkt ie een borrel bij Teun Spits!

Het Dorp - melodie: Het dorp - Wim Sonneveld

Thuis heb ik nog een ansichtkaart waarop Hes Wortel met een paard
en slagerij Jef van der Nes

de kapperszaak van Wim van Meel ook kruideniers had je nog veel
Henk Eppenga die gaf nog les

Dit dorp, ik weet nog hoe het was de Centra winkel van Mart Plas
de doe het zelf van Alie Holman

een raadhuis en een postkantoor in the Wooden Inn zakte je door
en Tom van Gog die bracht de kolen

Refrein:

*Vlakbij -het restaurant van Neeltje Pater heeft eens Concordia gestaan
met Cor de Vries en tante Klaartje in vlammen is het opgegaan!*

Wat was het leven toen toch mooi een plakje worst bij slager Nooy
een nieuwe rits bij Annie Swart
Wout Jesse was toen nog Piet Meyn en Kelderman op 't dorp was fijn
voor als je auto niet meer start
een krentenbol bij bakker Lust
je was je nauwelijks bewust
dat al die winkels luxe waren

de Rabobank voor al je geld dat mag toch ook nog wel vermeld
daar ging je ooit als kleuter sparen

Refrein:

*Vlakbij-het restaurant van Neeltje Pater heeft eens Concordia
gestaan
en dan de Spar van Dirk en Janny wat is de tijd toch snel gegaan!*

Wat leefden we eenvoudig toen in grijze huizen tussen 't groen
naar school ging ieder op de fiets

nu staan de auto's in de rij dat maakt ons helemaal niet blij
maar dat doet u hoogstwaarschijnlijk niets

elektrisch rijden is oké maar zaterdag bij SDOB
een heel gedoe bij uitwedstrijden

auto's genoeg heb je geluk want iedereen is druk druk druk
we zijn beland in andere tijden

Refrein:

*Vlakbij-het restaurant van Neeltje Pater heeft eens Concordia
gestaan
en dan de Spar van Dirk en Janny langzaam:
'k dacht dat dat nooit voorbij zou gaan!*

UIT DE COLLECTIE:

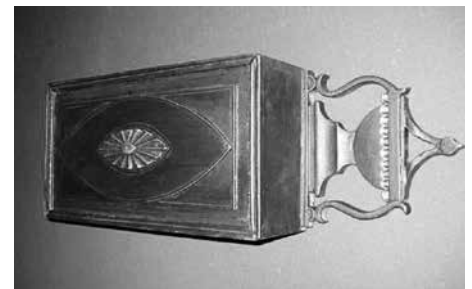
*Houten insteker' voor het uitzetten van lijnen
langs wegen en percelen. Ingebrande letters
B i W. Gebruikt door gemeentewerklieden. Wie
kan iets meer vertellen over dit gebruiksvoor-
werp? info@oudbroek.nl of 020-4031201, adres:
Buitenweeren 17, 1151 BE Broek in Waterland.*

Houten tabakskistje van bakker Oly, Havenrak 1.

*Gietijzeren vuurpot uit het huis van bakker Oly,
Havenrak 1.*

*Vissersbakje, werd vroeger aan de broekriem
gedragen door vissers, om wormen bij de hand
te hebben. Afkomstig uit Kerkplein 10, toen Chris
Bakker er nog woonde.*

Piet van der Snoek en zijn vrienden hielpen alle boeren in het dorp met hooien:

'Bovenlijf ontbloot - ons gespierde, bruine torso mocht er wezen'

Huisarts Den Hartoog was gewaarschuwd, maar het kind was hem te snel af. Nog voordat de dokter arriveerde, kwam Piet van der Snoek ter wereld. "Voor het aanrecht in onze boerderij aan het Roomeinde," vertelt Piet 58 jaar later. Veeboer Jan van der Snoek was zijn vader, Corrie Ruijterman, zus van de bekende kruidenier Piet aan de overkant, zijn moeder. Piet had 'een verschrikkelijk mooie jeugd vol vrijheid'. 'Kleutervreugd, de kleuterschool, zat aan de zuidkant van het dorp, waar nu een woonhofje is. Ik ben er één, misschien twee keer naar toe gebracht. Daarna ging ik alleen met de kinderen uit de buurt - Jaap Buijs, Peter van Rijn, de jongens Karanélan, Andries de Jong.' Hij voelde zich kranig, zelfstandig al. Er was een lieve juf, Koosje Eppenga, maar Piet trof het niet: hij zat bij de strenge juf, Wil Machielse. "Ik heb menigmaal in de bezemkast moeten staan. Voor straf, maar wat ik had gedaan - ik zou het niet weten." Later, de lagere school aan het Roomeinde, dat was even wennen. "De ramen zaten zo hoog: benauwend, je kon niet naar buiten kijken." Voor de klassen vier tot en met zes stond een noodgebouw achter de school, die te klein was voor het groeiend aantal leerlingen.

We spreken Piet omdat hij mooi kan vertellen over vroeger, toen hij volgens dorpsgenoten een belhamel was. "Dat 'belhamel' viel wel mee," vindt hij zelf. "We haalden kattenkwaad uit, maar we hebben nooit iets vernield of het moet per ongeluk zijn gebeurd." Heerlijk was het als om vier uur de schoolbel ging en de kinderen naar buiten renden. Razendsnel peren en pruimen van de bomen halen, die verleidelijk aan buurmans boom hingen. Piet: "Buurman nam maatregelen: hij bracht het fruit naar zijn kelder. Maar die kelder wisten wij ook te vinden!"

Belletje trekken was vooral leuk, als de bewoners thuis gaven. "Dus gooiden we tevoren steentjes tegen de ramen om hen vast wat op te warmen," vertelt Piet. "Dan bellen en dan was het natuurlijk het mooiste als de deur openging en de boze bewoner achter ons aan kwam." Toen de jongens wat ouder waren, trokken ze in de hooitijd van boerderij naar boerderij om te helpen. "We hooiden op zaterdagmiddag bij alle boeren - bij mijn vader, bij Wiedemeijer en Boschma, Ebbelaar en Goedmaat... Bovenlijf ontbloot - ons gespierde, bruine torso mocht er wezen." Van het verdiende geld vierden ze jaren achtereen feest op Camping Appelhof op Terschelling. Appelhof is nog steeds een geliefde jongerencamping. Piet is er niet zo lang geleden nog eens wezen kijken: een en al comfort. "Koelkasten, alles is er nu. Wij koelden ons bier in een emmer

water. Met zijn tieners sliepen we op een baal hooi in een vierpersoonstent." Alleen Jan de Klerk, tegenwoordig een stevige timmerman, was op comfort gesteld. "Hij sliep in een bungalowtent, had kleerhangers en een strijkijzer mee."

Kaasmaker

De boerderij van Van der Snoek was groot. Leny, de oudere zus van Piet, woont er met haar man nog steeds. "Mijn vader had melkvee, schapen. Voor ons kinderen was er altijd wat te doen. Koeienmelken - ik kan het, maar het was niet mijn hobby," zegt Piet. Hij heeft een half jaartje als kaasmaker op de boerderij gewerkt, maar een toekomst als veeboer trok hem niet. Piet studeerde werktuigbouwkunde en elektrotechniek, volgde cursussen koel- en stoomtechniek en werd allround storingsmonteur. Militaire dienst, destijds verplicht: Piet had er niet veel mee. Wapengekletter: niks voor hem. Hij heeft als dienstweigeraar nog in Nieuwersluis in de gevangenis gezeten. Uiteindelijk kreeg Piet een baantje als postsorteerder in de kazerne in Amsterdam. "Dat was goed te doen." Al jong had hij verkering met Ingrid Ekker met wie het 'na de eerste avond praten nooit meer uit is gegaan'. Ze woonden op verscheidene adressen, onder andere aan De Dillen, oorspronkelijk ouderenwoningen. "Oud en jong zat er door elkaar; dat ging prima. We organiseerden barbecues, nodigden we iedereen uit."

Bert Smeenk woonde er, Jaap en Jan de Klerk, Lida en Ada Ebbelaar, Marijke Paassen. Tijdens de Broeker Feestweek vormden ze, met een kleine variatie op de naam van hun straat, het 'bil-lenteam'. Na de feestweek volgde een tweede feestweek. Uiteraard op Terschelling. Piet: "Ingrid en ik zijn in 1981 getrouwd." Toen dochter Kim op de basisschool zat, heeft haar juf, Marion Rem, 'helemaal goed' gezien dat in Piet een toneelspeler schuilging. "Wil je meedoen met het schooltoneel?" had Marion gevraagd; Piet wilde het weleens proberen.

"Dan liep ik met mijn hond te wandelen," vertelt Piet, "papiertje in mijn hand. Zo leerde ik onderweg mijn rol." Toneelspelen voor kinderen was geweldig. "Moest je in een kist gaan liggen, kon je er donder op zeggen dat er al iemand in die kist lag en dat jij er niet naast paste. Dan schreeuwden de kinderen: 'Er ligt er één in je kist!'. Of je moest af door een deur, die geheid op slot zat."

Ze speelden in Zuiderwoude, waar het Dorpshuis een prima podium heeft. Zijn mooiste rol? "Dat was scheepsjongen Chieltje in 'De schat van de woeste kever'. Hij laat alles aanbranden en kan zelfs geen water koken." De kinderen gingen helemaal mee in het verhaal. "Een dochter van Rob van Berkum vond me maar wat zielig. Je mag gerust bij ons komen eten hoor, zei ze." Later speelde Piet bij toneelvereniging 'Tracht', in het voorjaar een serieus stuk, in het najaar een klucht. "Als je dan in de zaal bekenden zag, en je zei wat over hen, had je de lachers meteen op je hand." Van regisseur Henk John heeft Piet veel geleerd. "Hij lette overal op - je houding, je mimiek, je uitspraak; dat je door de zenuwen omhoog keek bijvoorbeeld, dat mocht niet."

"Wacht," zegt Piet, "ik ben nog vergeten iets heel belangrijks te vertellen. Toen wij jong waren, was er niets voor ons, geen jeugdthunk, niks. Op de plek waar nu de Hage Weer ligt, hebben we zelf een houten loods in elkaar getimmerd. Spijkervrij - dat moest van de gemeente. De Voorhaak heette het, naar Frans Voorderhake die alles regelde." "Later zijn we naar de overkant verhuisd, naar de West Weer waar nu architectenbureau Kwakman zit. We hadden een uitstekend podium, nodigden goeie bandjes uit. Groepen en zangers die nog niet heel bekend waren, kwamen graag spelen en zingen. 'Normaal' trad bij ons op en zelfs André Hazes heeft in de Voorhaak gezongen. Geweldig, toch?"

HdW

De oorlog brengt Piet Kok naar Broek in Waterland. In tekeningen legt hij zijn woonomgeving vast.

Jaagweg 1 Stöve met Kippenbrug

Kerkplein 10, daarachter Keerengouw 2 en rechts Havenrak 1

Hij heeft niet zo heel erg lang in Broek in Waterland gewoond - van midden 1941 tot 1950. Piet Kok maakte in die periode heel veel tekeningen en ook wel schilderijen van zijn woonomgeving. Hij schreef er de bijzonderheden bij van de boerderij, de landweg of de mensen die hij als onderwerp had gekozen.

Piet Kok werd in 1908 geboren in Hensbroek; vader heette Dirk, Ytje Koeman was zijn moeder. Hij ging naar de Teekenschool in Amsterdam, waar hij Grietje Klomp leerde kennen, met wie hij later trouwde. Aan de ambachtsschool in Amsterdam-Noord werd hij tekenleraar. Grietje en Piet woonden aan de Kamperfoelieweg in noord, vlakbij de Fokkerfabrieken. In 1932 werd dochter Ytje, in 1936 zoon Freek en in 1942 zoon Dick geboren. Na de bombardementen in 1941 op de Fokkerfabrieken (door de geallieerden), vertrok het gezin naar Broek in Waterland. De familie woonde eerst bij de gebroeders Edel aan De Erven, daarna in het voormalige weeshuis (nu Het Broeker Huis) aan het Leeteinde.

Rie van Schaagen, die toen Marietje Poolman heette, woonde twee huizen verderop. Ze herinnert zich de familie Kok als 'een rustig gezin' waarin de hond een hoofdrol speelde. "Dat was bijzonder, want de boeren hier gingen toch een beetje anders om met dieren."

Dochter Ytje ging al op haar elfde naar het gymnasium. "Ook dat was apart," zegt Rie, "kinderen uit het dorp gingen niet naar het gymnasium." Zoon Freek kon goed tekenen. "Een meisje hier uit het dorp, Co Boonders, kreeg in haar zevende leerjaar - dat was er voor kinderen die niet verder gingen leren - extra tekenles van meester Smit. Freek Kok mocht die lessen ook bijwonen."

Midden 1950 verhuisde de familie Kok naar Amsterdam. Rie van Schaagen-Poolman: "Toen het voormalige weeshuis een jeugdherberg werd, heeft Piet Kok nog een mooie wandtekening gemaakt."

Marietje Poolman zag Piet Kok eens buiten tekenen, in de moestuinen achter het oude weeshuis. Vijf, zes jaar moet ze zijn geweest. "Ik ben gaan kijken en besloot: ik wil ook een tekenoos hebben. Die heb ik gekregen, een Talens, maar tekenen is bij mij nooit iets geworden."

Petra Steenkamer heeft foto's gemaakt van tekeningen van Piet Kok. Ze worden samen met een aantal schilderijen van 31 augustus tot 3 oktober tentoongesteld in de Broeker Kerk. Kerk open: zo. en ma. 13.00-16.00 uur. Di. t/m za. 10.00-16.00 uur.

**ZET NU ALVAST IN UW AGENDA:
maandag 19 OKTOBER**

**ONZE MARKANTE BROEKER WILLEM VOS,
BOUWMEESTER VAN DE BATAVIA EN
RASVERTELLER, GEEFT EEN UNIEKE LEZING.
Om 20 uur in de Broeker Kerk.**

UIT DE COLLECTIE:

Vaandel van de Toneelvereniging 'Tracht' uit 1907. Geborduurd met o.a. zilverdraad, zilveren franje. Bovenaan hangen gewonnen medailles.

Het Broeker Huis gereed om gasten te ontvangen

Zo schreef de Noordhollandsche Courant in een groot artikel op 28 feb. 1964:

Sinds 1953 fungeert het prachtige pand aan het Leeteinde als dorps huis, maar het gebouw zelf dateert van 1778. De Diaconie van de Hervormde Kerk bouwde het voor fl. 30.000 als Diaconiehuis voor armen en wezen. In de 19e eeuw werden de achtervleugels gebouwd. Daarachter, op het terrein waar nu de voetbalvelden zijn, lagen toen de moestuinen van de Diaconie.

Het gebouw, dat inmiddels een rijksmonument is, werd in 1953 voor fl. 9.200,- verkocht aan de gemeente Broek in Waterland. (Een laag bedrag doordat heel veel aan het gebouw moest worden opgeknapt.) In de zomermaanden diende het als jeugdherberg, in de winter als dorps huis. Belangrijke voorwaarde bij de verkoop was dat Het Broeker Huis 'ten algemene nutte' zou blijven dienen en dat er geen alcohol verkocht zou worden. Die laatste voorwaarde geldt (gelukkig) niet meer, de eerste nog wel!

Ook als restaurant begin jaren '80 werd Het Broeker Huis grondig gerestaureerd om beter als dorps huis te kunnen dienen. Aan de achterzijde kwam een uitbreiding voor de bibliotheek. Stichting Het Broeker Huis werd opgericht om het beheer van het pand op zich te nemen. In 2005 droeg de gemeente de exploitatie en de kosten van het gebouw over aan de stichting. Sindsdien zijn belangrijke verbeteringen aangebracht. We hebben nu een prachtige trouwzaal, de grote zaal is helemaal opgeknapt (let ook op de betimmering van de achterwand met de silhouetten van de beheerders Jeppe en Jorrit van de hand van Titiana Husslage), de Regentessenkamer naast de entree is gerestaureerd en ook de keuken is onlangs nog vernieuwd.

De vernieuwde keuken wordt intensief en met succes gebruikt voor bruiloften, feesten en partijen, vergaderingen, en sinds kort tijd ook vijf dagen in de week, van woensdag t/m zondag 's avonds als publiek à la carte restaurant. De woensdagavond is tevens ingesteld op het afhalen van pizza's uit de originele Italiaanse, houtgestookte pizza-oven.

Mocht U nog geen ervaring hebben met deze nieuwe aanwinst, probeer het eens. Het is een aanrader. Meer dan ooit sinds 1773 is Het Broeker Huis gereed om gasten te ontvangen.